

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **A. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 11. 2004, č. j. 61 Az 70/2004 – 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 18. 11. 2004, č. j. 61 Az 70/2004 – 23, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2004, č. j. OAM-783/VL-19-08-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Soud dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán nepochybil, když žádost žalobce jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu zamítl. Z tohoto důvodu poté žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, v níž navrhoval, aby napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě byl zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 5. 1. 2005, č. j. 61 Az 70/2004 – 28, ustanovil žalobci, který byl neznámého pobytu, opatrovníka, a to . V odůvodnění usnesení uvedl, že v průběhu doručování zjistil, že žalobce dne 23. 10. 2004 svévolně opustil P. S. a není znám jeho nynější pobyt. Proto mu byl v souladu s ustanovením § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ustanoven pro zastupování v řízení opatrovník. Usnesení nabylo právní moci dne 25. 1. 2005.

Z obsahu spisu dále plyne, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 11. 2004, č. j. 61 Az 70/2004 – 23, byl doručen opatrovníku stěžovatele do vlastních rukou dne 2. 2. 2005, což opatrovník potvrdil podpisem, jak vyplývá z připojené doručky. Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, a to písemně, ve dvojím vyhotovení.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, a nebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl opatrovníku stěžovatele do vlastních rukou doručen ve středu dne 2. 2. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve čtvrtek dne 3. 2. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve středu dne 16. 2. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Uvedený den – středa – se svým označením shoduje s označením dne, který určuje její počátek, jímž je den doručení napadeného rozsudku opatrovníku stěžovatele, tedy středa dne 2. 2. 2005. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 16. 2. 2005 byla kasační stížnost předána soudu nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence, a nebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla podána přímo osobně u Krajského soudu v Ostravě dne 30. 6. 2005, tedy opožděně.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 11. 2004, č. j. 61 Az 70/2004 – 23, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace se pak již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a nebylo se pak třeba zabývat i nedostatkem povinného zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu